

Współczesna katecheza znajduje się w konfrontacji z takimi zjawiskami jak: społeczeństwo dobrobytu, agnostycyzm, materializm, nowego rodzaju ubóstwo, ateizm praktyczny i teoretyczny, czy wreszcie postmodernizm. Szukając odpowiedzi na pytanie: jaka powinna być katecheza dla współczesnego człowieka, żyjącego w bardzo złożonej rzeczywistości, wydaje się, iż dzisiejsze myślenie katechetyczne winno poszukiwać nowych sposobów przekazu współczesnemu światu piękna ewangelicznej perły. Jednym z bardzo ważnych obszarów, na którym można to czynić jest szkoła. Nauczanie religii powróciło do polskiej szkoły w roku 1990, po prawie trzydziestoletniej przerwie. Z perspektywy osiemnastu lat nauczania religii można stwierdzić, iż katechizacja realizowana w szkole ma się dobrze. Zabezpieczona jest prawem polskim i międzynarodowym. Jest dobrze zorganizowana, ma coraz lepiej wykształconych i uformowanych katechetów, ciągle jest wzbogacana coraz ciekawszymi pomocami i podręcznikami redagowanymi według najlepszych zasad dydaktyczno-katechetycznych. Można powiedzieć, iż wielkim sukcesem jest także to, że Kościół potrafił przekonać ponad 90 procent uczniów – dzieci i młodzieży – do uczestnictwa w katechezie szkolnej. Niemniej jednak musi nie-

pokoić fakt, iż na niedzielną Eucharystię uczęszcza od 30 do 50 procent tychże młodych ludzi. Obok niewątpliwego dorobku katechezy w szkole, rodzi się pytanie o jej skuteczność, mierzoną właśnie praktykowaniem, a także nikłym stopniem identyfikacji z Kościołem czy parafią. Dlatego też patrząc na katechezę, należy stwierdzić, że w szkolnej rzeczywistości katecheza dość dobrze naucza, nieco słabiej wychowuje, a najslabiej wtajemnicza. W związku z tym z uznaniem należy przyjąć każdą inicjatywę pogłębiającą to zagadnienie. Jedną z nich jest publikacja: *Katecheza inicjacji chrześcijańskiej w Kościele współczesnym*, będąca owocem dyskusji, przemysłów oraz wzajemnej inspiracji uczestników trzeciego sympozjum dyskusyjnego z cyklu *Nadbałtyckie debaty katechetyków polskich* zorganizowanego przez Katedrę Katechetyki i Homiletyki Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Szczecińskiego, pod kierunkiem księdza profesora Andrzeja Ochmańskiego.

Rozdział pierwszy, składający się z pięciu artykułów, umożliwia spojrzenie na wtajemniczenie chrześcijańskie w perspektywie historycznej. Rozdział drugi podejmuje w siedmiu artykułach, zagadnienia związane z zadaniami stojącymi przed katechetą i katechizowanym w procesie wtajemniczenia. Rozdział trze-

ci natomist podejmuje zagadnienia aspektów formalnych wtajemniczenia.

Książka pod redakcją ks. Krzysztofa Kantowskiego odznacza się wysokim poziomem merytorycznym. Zebrane artykuły są przedstawione w logicznie powiązanych ciągach, poprzedzone dobrze zbudowanym wstępem, w którym autor ukazuje idee przewodnie łączące wszystkie artykuły. Słusznie wyodrębniono dwa artykuły: ks. Franciszka Blachnickiego i ks. Romana Murawskiego. Stanowią one w pewnym sensie klamrę spajającą dzieło. Wprowadzenie w temat inicjacji chrześcijańskiej, poprzez artykuł *Katechumenat na dzisiejszą godzinę* ks. Franciszka Blachnickiego podkreśla ponadczasowe znaczenie idei katechumenatu. Natomiast sprawozdanie z sympozjum europejskiego w Rzymie – *Inicjacja chrześcijańska* autorstwa księdza Murawskiego niejako zdaje się wkomponowywać w maksymę: *Roma locuta, causa finita est*. Rzym się wypowiedział, więc wydaje się, że jak najbardziej wskazane jest zajęcie się teraz bliżej tematem inicjacji chrześcijańskiej.

Jest to książka o dobrze przemyślanym planie i zbudowana logicznie. Zamieszczono w niej artykuły podejmujące zagadnienie inicjacji w perspektywie sakramentu chrztu świętego. Chodzi o artykuły ks. Piotra Skiby *Inicjacja chrześcijańska we*

wspólnotach neokatechumenalnych i ks. Jana Szpeta, gdzie ukazane jest znaczenie wychowawcy wiary, tego który był najpierw świadkiem, później ojcem chrzestnym, a dzisiaj jest katechetą. Podjęto również tematykę przygotowania do sakramentu pierwszej spowiedzi, Komunii Świętej i bierzmowania. Chodzi tutaj o artykuły księży Stali, Offmańskiego i Mąkosy. Bardzo wartościowa jest charakterystyka dzisiejszej młodzieży, do której adresowana jest nasza posługa katechetyczna (artykuł ks. J. Bagrowicza). Dla pełnego obrazu współczesnego wierzącego, istotny jest także artykuł ks. Radosława Chalupnika opisujący sytuację studenta, już dorosłego człowieka, owoc kilkunastoletniej katechety. Trzeci rozdział pracy ukazujący obraz Boga, znaczenie słowa Bożego dla dzisiejszego młodego człowieka, a także zgłębiający tajemnicę, ludowej pobożności, tak bardzo żywej w polskiej rzeczywistości, wydaje się być cennym uzupełnieniem analizy stanu duchowego człowieka, do którego adresowane jest przesłanie katechetyczne.

Biorąc pod uwagę przedstawione powyżej opinie, pragnę podkreślić wyjątkowe walory naukowe recenzowanej publikacji. Książka ta stanowi cenną pomoc, przyczyniającą się do skutecznego katechizowania współczesnego człowieka.

ks. Tadeusz Panuś